

عنوان مقاله:

امکان سنجی استفاده از نیروگاه های خورشیدی در ایران (فرصت ها و چالش ها)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی مهندسی بهداشت محیط، دوره 11، شماره 3 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

انیس حاج غنی - Environmental Health Engineering Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran-Environmental Health Engineering Department, Faculty of Public Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

سعیده مرادعلی زاده - Environmental Health Engineering Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran-Environmental Health Engineering Department, Faculty of Public Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

مهدی رضایی - Environmental Health Engineering Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran-Environmental Health Engineering Department, Faculty of Public Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در مقابل تحریم های بین المللی که در رابطه با اقتصاد نفتی برای ایران وضع شده است، انرژی خورشیدی در این کشور از قابلیت های ویژه ای برخوردار است؛ بطوری که کشور ایران می تواند در سال ۲۰۵۰ میلادی، به تامین کننده اصلی زنجیره تولید برق خورشیدی مدیرانه تبدیل شود. با توجه به توانایی ایران در زمینه دستیابی به این انرژی پاک، هدف مطالعه حاضر، بررسی امکان استقرار و استفاده از نیروگاه های خورشیدی در ایران برای تولید انرژی برق با توجه به چند پروژه انجام شده و نیز بررسی فرصت ها و چالش های توسعه این نیروگاه ها می باشد. مواد و روش ها: برای انجام مطالعه مروری حاضر، کلیدواژه های «Solar power plants, Solar energy in Iran, Renewable energy, Solar potentials and challenges» در پایگاه های داده «Google Scholar, ScienceDirect, SID, Magiran, ResearchGate» تا سال ۲۰۰۵ تا

۲۰۲۴ میلادی جستجو شدند. پس از عمل جستجو، جمعاً ۳۲۰ مقاله یافت شد که پس از انجام مراحل غربالگری و بررسی کامل مقالات، در نهایت تعداد ۲۳ مقاله ثبت و در مطالعه استفاده شد. معیار ورود مقالات به مطالعه، به روز بودن و تناسب محتوا با موضوع مورد نظر بود. یافته ها: برای بررسی امکان استفاده از نیروگاه های خورشیدی در ایران، از داده های کمی و کیفی مطالعات در رابطه با ظرفیت های جغرافیایی، توان تولیدی و چالش های پیش روی استقرار نیروگاه ها استفاده شد. تجربه ایران برای استقرار انرژی متمرکز خورشیدی، به نیروگاه های شیراز و یزد برمی گردد که با وجود موفقیت آمیز بودن بهره برداری از این نیروگاه ها، از آن زمان تاکنون طراحی و یا ساخت نیروگاه خورشیدی جدیدی اعلام نشده است. در این راستا، فقدان مطالعات امکان سنجی در این کشور کاملاً مشهود است. نتیجه گیری: علی رغم توسعه نه چندان قابل قبول نیروگاه های خورشیدی در ایران و نیز عدم تقاضای عمومی برای دستیابی به انرژی پاک؛ تابش خورشیدی بالا، اراضی بیابانی موجود در ایران و نیز عدم انتشار گازهای آلاینده توسط نیروگاه های خورشیدی؛ عوامل اصلی برای تشویق به توسعه این نیروگاه ها برای تولید انرژی حرارتی و الکتریکی هستند. بنابراین، استفاده از این نیروگاه ها می تواند فرصت های بسیاری برای کشور ایران فراهم و نیز بسیاری از موانع را برطرف سازد.

کلمات کلیدی:

Solar energy, Feasibility Studies, Iran, Solar power plants
مطالعات امکان سنجی، ایران، نیروگاه های خورشیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029675>

